

РЕШЕНИЕ

№ 31547

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 22.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **3508** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 118 и сл. от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Е. А. М. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], [жилищен адрес] чрез адв. Ч., срещу Решение № 2153-21-57 от 20.02.2026 г., издадено от Директора на ТП НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-336 от 11.02.2026 г. на Е. М. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 26.01.2026 г. на Ръководител „Пенсионно осигуряване“ (ПО) при ТП НОИ – С. град, с което е прекратена личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателката считано от 02.08.2025 г.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, поради неправилно приложение на материалния закон. Излагат се доводи, че жалбоподателката няма вина за по-късната начална дата на възобновяване на пенсията, доколкото твърди, че причината за забавянето на не е в нея. Излага се твърдения за съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила. Според жалбоподателката разпореждането за прекратяване на пенсията от 01.08.2025 г. е издадено в нарушение на чл. 96, ал. 1, т. 5 КСО, както и разпоредбите на чл. 9, чл. 12, чл. 30, чл. 35 и чл. 36 АПК. Моли за отмяна на оспорения акт.

Ответникът по жалбата – Директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт Б., оспорва жалбата. В открито съдебно заседание проведено на 22.07.2026 г. представя допълнителни доказателства въз основа на които изразява становище за недопустимост на жалбата, поради отпаднал правен интерес у жалбоподателката. В условията на евентуалност счита жалбата за неоснователна. Посочва, че към момента на издаване на оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С.-град няма влязло в сила решение на орган на

медицинската експертиза, поради което НОИ няма право да отпусна пенсия. Не се претендират разноски..

Съдът като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, намира за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане № [ЕГН] от 28.10.2022 г. е отпусната „пенсия за инвалидност поради общо заболяване“. Срокът на инвалидност е определен до 01.08.2025 г. по чл. 74, ал.1 КСО, във връзка с Експертно решение № 90212/16.08.2022 г. на ТЕЛК към „Втора многопрофилна болница за активно лечение – София“ ЕАД, потвърдено с Решение № 13328/16.09.2022 г. на медицинска комисия при ТП на НОИ-С.-град.

На 23.01.2026 г. е подадено Заявление за възобновяване или възстановяване на пенсия с вх. № 2107-21-80 от 23.01.2026 г. от Е. М. (л. 38). Към същото е приложено Експертно решение № 90054 от 19.01.2026 г. на ТЕЛК към „Многопрофилна областна болница за активно лечение“ „Д-р Ст. Черкезов“ АД – [населено място], с което по отношение на жалбоподателката е определен 60% трайно намалена работоспособност за срок от 1 година – до 01.01.2027 г.

С решение № 02691/10.02.2026 г. на Медицинската комисия при ТП на НОИ-С.-град е потвърдила Експертно решение № 90054 от 19.01.2026 г.

Представен е и Сигнал № 2123-21-36/14.01.2026 г., с който се предлага срочна пенсия на Е. А. М., тъй като след изтичане на срока лицето не се е преосвидетелствало при условията на чл. 30, ал. НПОС.

На 26.01.2026 г. е издадено Разпореждане № [ЕГН] от 26.01.2026 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП НОИ – С. град – Н. Н., с което е прекратена от 02.08.2025 г. личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на Е. А. М.. Като мотиви е изложено следното: След изтичане на срока на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане в териториалното поделение на НОИ не е постъпило ново експертно решение за редовно преосвидетелстване на лицето от органите на медицинската експертиза на работоспособността. В тази връзка инвалидната пенсия следва да се прекрати от датата, следваща изтичането на срока на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане, при спазване на чл. 30, ал. 4 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. Като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 96, ал. 1, т. 5, във връзка с ал. 2 от КСО. Разпореждането е връчено на жалбоподателката на 05.02.2026 г.

На 11.02.2026 г. е подадена жалба от Е. А. М. до Директора на ТП на НОИ С.-град срещу Разпореждане № [ЕГН] от 26.01.2026 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП НОИ – С. град.

В жалбата са изложени твърдения, че Е. М. не е виновна за забавянето на преосвидетелстването ѝ. Посочва, че още на 17.07.2025 г. е подала заявление с № 222025071732545 за преосвидетелстване пред ТЕЛК, като е внесла всички документи. На 18.07.2025 г. е получила уведомление, че медицинската експертиза ще бъде извършена на 01.10.2025 г. На 06.11.2025 г. процедурата едностранно е пренасрочена за 20.01.2026 г. във Втора ТЕЛК към „Многопрофилна областна болница за активно лечение“ „Д-р Ст. Черкезов“ АД – [населено място]. Предвид това счита, че забавянето от приблизително 7 месеца не е по нейна причина. Също така е посочила, че на 14.11.2025 г. своевременно е уведомила ТП на НОИ С.-град за забавянето на процедурата по преосвидетелстване.

Като част от административната преписка по делото е представено и прието писмо от 27.11.2025 г. на заместник-министъра на здравеопазването във връзка с подадени от Е. М. жалби във връзка със забавяне на процедурата по преосвидетелстване от ТЕЛК и искане за удължаване на срока за предоставяне на документи съгласно чл. 39, ал. 1, т. 2 от Наредбата за медицинската експертиза.

В писмото на заместник-министъра на здравеопазването е посочено, че от извършена проверка в Информационната система за контрол на медицинската експертиза е установено, че извършването на медицинската експертиза на лицето е пренасочена за 20.01.2026 г., т. к. са изискани допълнителни изследвания от Комисията, съгласно чл. 39, ал. 1, т. 2, б) от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи.

Посочено е и това, че в тази връзка г-жа М. моли за официално удължаване на срока за представя на изискваните документи и изследвания, тъй като в рамките на определения период до 17.12.2025 г. е обективно невъзможно да бъдат извършени всички специализирани прегледи предвидени в чл. 39, ал. 1, т. 2, б) от Правилника. Също така е поискала за разяснение относно изплащането на инвалидната ѝ пенсия, тъй като последното плащане с получено на 07.07.2025 г., а документите за преосвидетелстването ѝ са подадени още на 17.07.2025 г.

Писмото на заместник-министъра на здравеопазването е изпратено до РЗИ В. Т. за проверка по случая, разяснения на лицето в рамките на компетентност на инспекцията и по възможност в координация с ТЕЛК да се предвиди по-дълъг срок до експертизата, за да може лицето да се справи с набавянето на допълнително поисканите от комисията документи.

Писмото на заместник-министъра на здравеопазването е препратено от РЗИ В. Т. до ТП на НОИ С.-град.

Във връзка с писмото на заместник-министъра на здравеопазването от ТП на НОИ Дирекция „Пенсии“ е изготвено писмо изх. № 1029-21-11955#1/20.11.2025 г. до Е. М., в което е посочено, че личната ѝ пенсия за инвалидност поради общо заболяване е изплатена до 31.07.2025 г., тъй като съгласно Експертно решение № 90212 от 16.08.2022 г. на ТЕЛК срокът на определения процент трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане е 01.08.2025 г. Към 20.11.2025 г. в ТП на НОИ С.-град не е постъпило ново експертно решение. Също така жалбоподателката е уведомена, че след постъпване по служебен път на влязло в сила експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК с определен процент трайно намалена работоспособност и след преценка на правото на пенсия, ще бъде постановено разпореждане в зависимост от определения процент трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане и дължимите суми ще бъдат изплатени.

С оспореното в настоящото производство Решение № 2153-21-57 от 20.02.2026 г., издадено от Директора на ТП НОИ – С. град е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-336 от 11.02.2026 г. на Е. М. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 26.01.2026 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП НОИ – С. град..

За да потвърди обжалваното Разпореждане решаващият орган се е позовал на разпоредбата на чл. 72 от КСО и чл. 96, ал. 1, т. 5 от КСО и е приел, че правилно е прекратена пенсията на лицето, тъй като в конкретния случай с ЕР № 90212/16.08.2022 г. на ТЕЛК с определен релевантен процент ТНР досежно определяне на пенсия за инвалидност, със срок до 01.08.2025 г. Относно изложените в жалбата възражения досежно служебното уведомяване от Регионалната картотека на медицинската експертиза /РКМЕ/ за преосвидетелстването на жалбоподателката, решаващият орган е приел, че не са от компетентността му и не дължи произнасяне по тях. Посочено е също така, че по служебен път в ТП на НОИ С.-град е постъпило ново ЕР на ТЕЛК, с което органите на медицинската експертиза са определили, при преосвидетелстването на жалбоподателката 62 % ТНР и срок на инвалидност - 01.01.2027 г. Въз основа на това, пенсионният орган ще се произнесе допълнително с разпореждане за възстановяване на пенсията, като съобрази и становището на органите на медицинската експертиза по чия вина е закъснението за преосвидетелстване.

Така мотивиран директорът на ТП на НОИ С.-град е оставил без уважение жалбата на Е. М.

срещу Разпореждане № [ЕГН] от 26.01.2026 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП НОИ – С. град.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка, както и допълнително представени в хода на съдебното производство, в т.ч.: Експертно решение № 90127 от 28.01.2026 г. на ТЕЛК към „Многопрофилна областна болница за активно лечение“ „Д-р Ст. Черкезов“ АД – [населено място]; Експертно решение № 92990 от 01.06.2026 г. на НЕЛК, с което е отменено Експертно решение № 90127 от 28.01.2026 г. на ТЕЛК; Разпореждане № [ЕГН] от 17.06.2026 г. на длъжностно лице по пенсиониране; справка относно изплатени на Е. М. пенсии добавки за периода от 01.04.2026 г. и справка от „Български пощи“ ЕАД.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, при наличието на личен, пряк и непосредствен правен интерес от търсената защита, срещу годен за обжалване административен акт, в законоустановения срок за обжалване, пред компетентния съд и е процесуално допустима, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Неоснователно е направеното в открито съдебно заседание възражение за отпаднал правен интерес за жалбоподателката. Следва да се посочи, че съгласно чл. 118, ал. 1 и ал. 3 от КСО решенията на директора на ТП на НОИ подлежат на съдебен контрол. Налице е изрична законова норма предвиждаща обжалване на административни актове от категорията на процесния. В случая решението на директора на ТП на НОИ-С.-град, предмет на настоящото производство продължава да съществува в правния мир, тъй като не е отменено, нито е оттеглено. Разпорежданията издадени след решението на директора на ТП на НОИ – С.-град не са нови факти от значение за делото по смисъла чл. 142, ал. 2 от АПК, тъй като не установяват факти от значение за законосъобразността на оспорвания административен акт, настъпили след издаването му, а са нови административни актове, които подлежат на контрол за законосъобразност на собствено основание /в този смисъл е Определение № 559 от 17.03.2021 г. по адм. д. № 2067/2021 г. по описа на ВАС/. На следващо място само евентуалната отмяна на оспорения административен акт открива процесуалната възможност за жалбоподателката да търси вреди по реда на ЗОДОВ в случай че актът бъде отменен.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. След извършване на проверката по чл. 168 от АПК съдът намира за установено следното:

Оспореното решение на директора на ТП на НОИ – С.-град е валиден индивидуален административен акт, издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл. 117, ал. 3, вр. чл. 117, ал. 1, т. 2 б. "а" от КСО. Според цитираните норми пред ръководителя на съответното ТП на НОИ се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях, като ръководителят на ТП на НОИ се произнася по жалбите с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Решението е издадено при спазване изискванията за писмена форма и съдържа всички реквизити, съгласно чл. 117, ал. 5 от КСО във вр. чл. 59, ал. 2 от АПК, включително са налице формално фактически и правни основания за издаването му.

Потвърденото разпореждане е издадено в хода на административно производство, което е приключило с постановяване на предвидения в чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО административен акт от компетентен орган – длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното

осигуряване в ТП на НОИ, което се удостоверява от приложената заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. /л. 22/ на директора на ТП на НОИ- С.-град и Заповед № 29426/28.11.2018 г. на управителя а НОИ и Заповед № 1016-40-771/18.07.2017 г. Отговаря на изискванията за форма и съдържание.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административните актове са издадени от компетентни длъжностни лица в предписаната форма. Посочени са фактическите и правни основания за издаване на актовете. Актовете са мотивирани. Съдът обаче намира, че оспореното решение не е постановено при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 72 от КСО пенсия за инвалидност се определя на лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане. Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 2 от КСО пенсията за инвалидност се отпуска за срока на инвалидността.

Не е спорно по делото, че първоначално, с Експертно решение на ТЕЛК № 90212 от 16.08.2022 г. на ТЕЛК, на жалбоподателката е определена ТНР 60 % със срок до 01.08.2025 г. и към тази дата не е имало издадено последващо експертно решение на ТЕЛК.

Според разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО пенсиите и добавки към тях се отпускат, изменят, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на НОИ или други длъжностни лица, определени от ръководителя на ТП на НОИ. Съгласно чл. 30, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), пенсията за инвалидност и добавката за чужда помощ на лицата, които не са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО, се отпуска за времето на неработоспособността, определена от ТЕЛК (НЕЛК). Според ал. 3 от същата разпоредба преосвидетелстването на лицата с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане се извършва до изтичането на срока, за който е отпусната пенсията, след служебно повикване. Когато преосвидетелстването се извършва до първо число на месеца, в който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и при предсрочно преосвидетелстване по молба на пенсионера, пенсията се определя в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от първо число на месеца, следващ месеца на преосвидетелстването. Когато преосвидетелстването е извършено в месеца, през който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и след това, не по вина на лицето, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от срока, до който е била отпусната.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 4 НПОС, когато лицето не се е явило пред ТЕЛК по неуважителни причини и преосвидетелстването е извършено след изтичането на срока, до който е отпусната пенсията, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се или се намалява от датата на освидетелстването, а се прекратява от датата, до която е била отпусната.

В разпоредбата на чл. 96, ал. 5 от КСО е посочено, че пенсията се прекратява с разпореждане на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, когато пенсионерът не се яви за преосвидетелстване от органите на експертизата на работоспособността, след като е служебно повикан.

В настоящия случай не се установява приложимост на цитираните разпоредби на чл. 30, ал. 4 НПОС и чл. 96, ал. 5 КСО. Безспорно по делото е, че с Експертно решение на ТЕЛК № 90212 от 16.08.2022 г. срокът на определеният процент трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане е определен до 01.08.2025 г. Жалбоподателката е имала право на пенсия за инвалидност до посочената дата. Няма данни както в административната преписка, така и в съдебното производство тя да е уведомена, че следва да представи някакви документи или че следва да се яви на определена дата за преосвидетелстване. Лицето не се е явило за своевременно

преосвидетелстване не по негова вина. Задължението за служебно уведомяване за преосвидетелстване не е самоцел или просто възможност, оставена в преценката на РЗИ. То е последователно, системно и недвусмислено уредено в няколко нормативни акта и очевидно цели да обезпечи упражняването на правата на хората с намалена работоспособност, поради здравословни проблеми, като им се сигнализира за срочното подаване на необходимите документи за редовно преосвидетелстване с оглед да няма прекъсване при получаването на пенсиите за инвалидност, които много често са единственият доход на такива лица.

На следващо място съдът намира, че в случая не е спазена нормата на чл. 101б от Закона за здравето (ЗЗ), която вмениява в задължение на Регионалната здравна инспекция да уведомява служебно лицата за необходимостта от редовно преосвидетелстване не по-късно от 4 месеца преди изтичане на определения в експертното решение срок на трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане. По делото не са представени доказателства за надлежно уведомяване в този смисъл, поради което не са налице предпоставките за прекратяване на пенсията на посоченото от органа правно основание.

Следва да се посочи, че жалбоподателката е подала по собствена инициатива заявление за преосвидетелстване пред ТЕЛК на 18.07.2025 г., което не се оспорва от ответната страна. Видно от приложеното по делото Писмо от 27.11.2025 г. на заместник-министъра на здравеопазването, извършването на медицинската експертиза на лицето е пренасочена за 20.01.2026 г., тъй като са изискани допълнителни изследвания от Комисията, което е установено след проверка в Информационната система за контрол на медицинската експертиза. Жалбоподателката е поискала и удължаване на срока за представяне на документи. Въпреки че това писмо е препратено до ТП на НОИ С.-град, с указания за проверка и по възможност срокът за представяне на документи да се удължи, това не е сторено. До лицето е изпратено писмо от ТП на НОИ С.-град, но становище по възможността за удължаване на срока не е изложено.

Не е съобразена и разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ), която в приложимата ѝ редакция, в сила (ред. ДВ. бр. 23 от 2024 г.) предвижда задължение за РЗИ да уведоми служебно лицата по ал. 1 от същата разпоредба, каквото лице се явява и жалбоподателката за необходимостта от редовно преосвидетелстване по повод получаване на пенсия. По делото не се установява подобно уведомяване да е извършено. Като не са изследвали наличието на надлежно уведомяване по реда на чл. 101б, ал. 1 от ЗЗ, респективно чл. 56, ал. 2 от ПУОРОМЕРКМЕ пенсионният орган и директорът на ТП на НОИ С.-град са постановили актовете си без да изяснят всички обстоятелства от значение за конкретния случай, в нарушение на изискването по чл. 35 от АПК. Последното от своя страна е довело до извеждане на неправилен извод, че лицето не е се явило за преосвидетелстване след като е било служебно повикано. Това, че към настоящия момент има издадено Експертно решение към ТЕЛК, дори и такова на НЕЛК, то е заради подаденото заявление от жалбоподателката по собствена инициатива, а не защото е била уведомена от съответните органи.

Както бе посочено по-горе в разпоредбата на чл. 112, ал. 9 от ЗЗ е предвидено, че обжалването на експертните решения за трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане на органите на медицинската експертиза не спира изпълнението им, като през този период лицето ползва произтичащите права от обжалваното експертно решение, като при намаляване на вида и степента на увреждане, водещи до намаляване или отпадане на отпуснатата подкрепа, преосвидетелстваното лице не възстановява получената в повече сума. От данните по делото се установява, че преди издаване на оспореното в настоящото производство Решение № 2153-21-57 от 20.02.2026 г. на директора на ТП НОИ – С. град, е било издадено Експертно решение № 90127

от 28.01.2026 г. на ТЕЛК към „Многопрофилна областна болница за активно лечение“ „Д-р Ст. Черкезов“ АД – [населено място], с което на жалбоподателката е определен 62% ТНР. Видно от мотивите на решението на решаващия орган, това обстоятелство му е било известно, но не е взето предвид. От данните по делото се установява и това, че с Експертно решение № 92990 от 01.06.2026 г. на НЕЛК е отменено Експертно решение № 90127 от 28.01.2026 г. на ТЕЛК и е определено 64% ТЕЛК. При тези данни за жалбоподателката е било налице правното основание на чл. 112, ал. 9 от ЗЗ, а именно да не бъде прекратена пенсията ѝ, тъй като с оспорения ТЕЛК са ѝ определени над 50 % трайна неработоспособност.

Също така разпоредбата на чл. 98, ал. 7 КСО определя, че при едно такова обжалване по реда на чл. 112 от Закона за здравето, до влизането в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. Т.е. Законът за здравето определя предпоставките за упражняване правото на освидетелстваното лице, а КСО определя размера на това право до окончателното приключване на производството със стабилен административен акт.

При това положение и доколкото на пряк съдебен контрол в настоящото производство подлежи акта на директор ТП на НОИ С.-град от 20.02.2026 г., като съдът го преценява за съответствието му с материалния закон към датата на издаването му (чл. 142, ал. 1 АПК), то към този момент за жалбоподателката Е. М. вече е било издадено Експертно решение № 90127 от 28.01.2026 г. на ТЕЛК с определен коефициент над 50% ТНР, а именно 62% ТНР (изменен с решение на НЕЛК на 64%) , което не е съобразено от решаващия орган.

По отношение на изложените в открито съдебно заседание възражения от жалбоподателката и процесуалния ѝ представител относно размера на отпуснатата с последващ акт инвалидна пенсия, същите не следва да се обсъждат в настоящото съдебно производство, тъй като подлежат на самостоятелен контрол за законосъобразност в отделно производство.

С оглед гореизложеното оспореното решение на директор ТП на НОИ С.-град като незаконосъобразно следва да се отмени.

С оглед изхода на спора на жалбоподателката следва да се присъдят сторените по делото разноски, които са в размер на 5,11 евро – заплатена държавна такса. Искането е направено своевременно и по делото са представени доказателства за реалното плащане на същите.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. А. М. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], Решение № 2153-21-57 от 20.02.2026 г., издадено от Директора на ТП НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-336 от 11.02.2026 г. на Е. М. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 26.01.2026 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП НОИ – С. град.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Териториално поделение на НОИ С.-град да заплати на Е. А. М. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], [жилищен адрес] сторени по делото разноски в размер на 5,11 (пет евро и единадесет евроцента), представляваща заплатена държавна такса.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд, с касационна жалба.

Я:

СЪДИ